

Mariusz Libel

*Między mesjanizmem
a mechanizmem*

*Between messianism
and the mechanism*

Pragaleria
Stalowa 3
03-425 Warszawa
www.pragaleria.pl
T: 884 798 852
info@pragaleria.pl

Mariusz Libel

Między mesjanizmem a mechanizmem
Between messianism and the mechanism

PATRON: **artinfo.pl**

SPONSOR:

PARTNER PRAWNY:

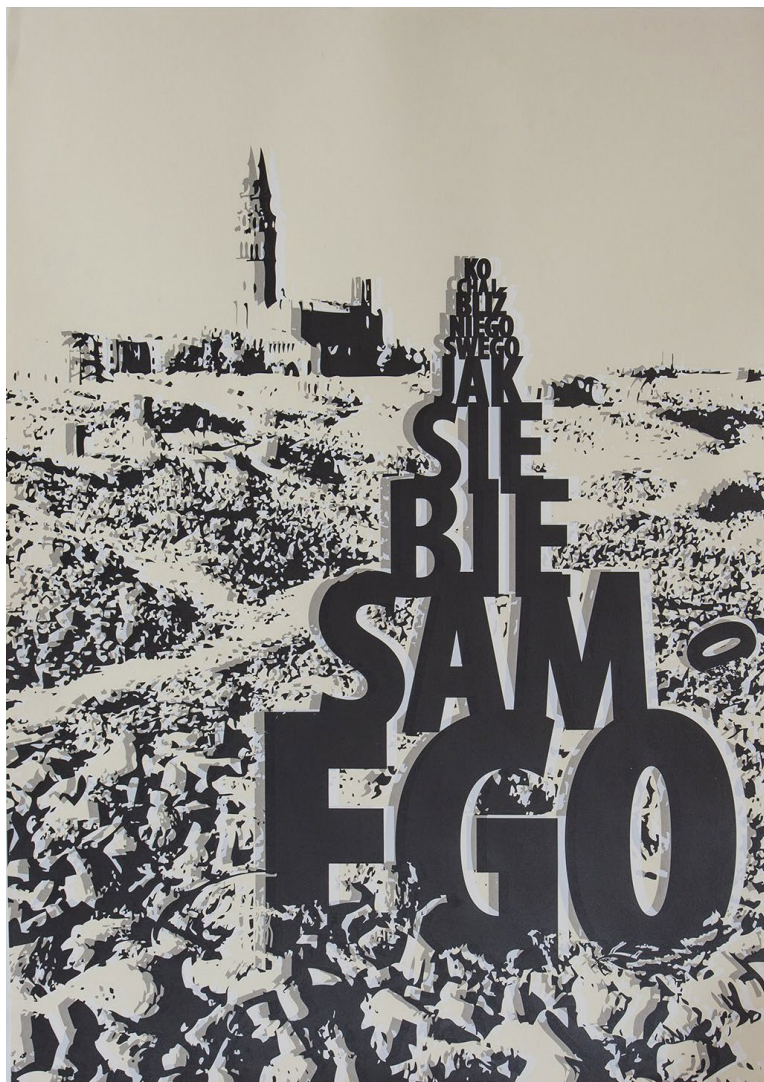

Mariusz Libel od zawsze (zarówno w czasach słynnej grupy Twożywo, jak i obecnie) porusza w swojej twórczości tematy społeczne i filozoficzne. Artysta wykorzystuje wieloznaczność słów, za którymi zawsze kryją się ważne pytania egzystencjalne, ujęte w charakterystyczną, typograficzną formę. Mariusz Libel zestawia ze sobą frazy o różnorodnym znaczeniu, dokonując ich dekonstrukcji, co daje odbiorcy możliwość samodzielnego odczytania treści oraz opowiedzenia się po stronie, którą uzna za właściwą. Co istotne, w pracach artysty nie odnajdziemy tylko jednej, prawidłowej odpowiedzi na zadane pytanie. Widz, bez strachu o niezrozumienie, niepoprawność polityczną, lub brak wiary może udzielić odpowiedzi tylko sobie lub też wejść w zbiorową dyskusję ze społecznością, w której żyje. Twórczość Mariusza Libla nie ma bowiem w swoim założeniu być kontrowersyjnym komentarzem do rzeczywistości. Sztuka artysty jest czuła i wrażliwa na problemy społeczne, percepcję człowieka i doświadczenia życiowe, każdego kto będzie z nią obcować, podobnie jak on sam jest wyczulony na relacje i wymianę intelektualną z drugą osobą. Jest to szczególnie widoczne w metodzie pracy twórczej artysty, który często działa kolektywnie, pracując w grupach artystycznych: Pinokio, Twożywo, Niczero, lub wspólnie z innymi ludźmi świata artystycznego, jak: Urszula Pieregończuk czy enenek.

Zespół Pragalerii

Mariusz Libel has always (both during the times of famous Twożywo group and now) raised social and philosophical issues in his work. The artist uses the ambiguity of words, behind which there are always important existential questions, enclosed in a characteristic, typographic form. Mariusz Libel juxtaposes phrases of various meanings by deconstructing them, which gives the recipient the opportunity to read the content for himself and to take the side he deems appropriate. Importantly, in the artist's works we will not find only one correct answer to the question asked. The viewer, without fear of misunderstanding, political incorrectness, or lack of faith can answer only himself or enter into a collective discussion with the community in which he lives. Mariusz Libel's art is not intended to be a controversial commentary on reality. The artist's works are tender and sensitive to social problems, human perception and life experiences, to everyone who will interact with it, just as he himself is sensitive to relationships and intellectual exchange with another person. This is particularly evident in the artist's creative work method. He often operates collectively, working in artistic groups: Pinokio, Twożywo, Niczero or together with other people of the artistic world, such as: Urszula Pieregończuk or enenek.

Pragaleria team

1

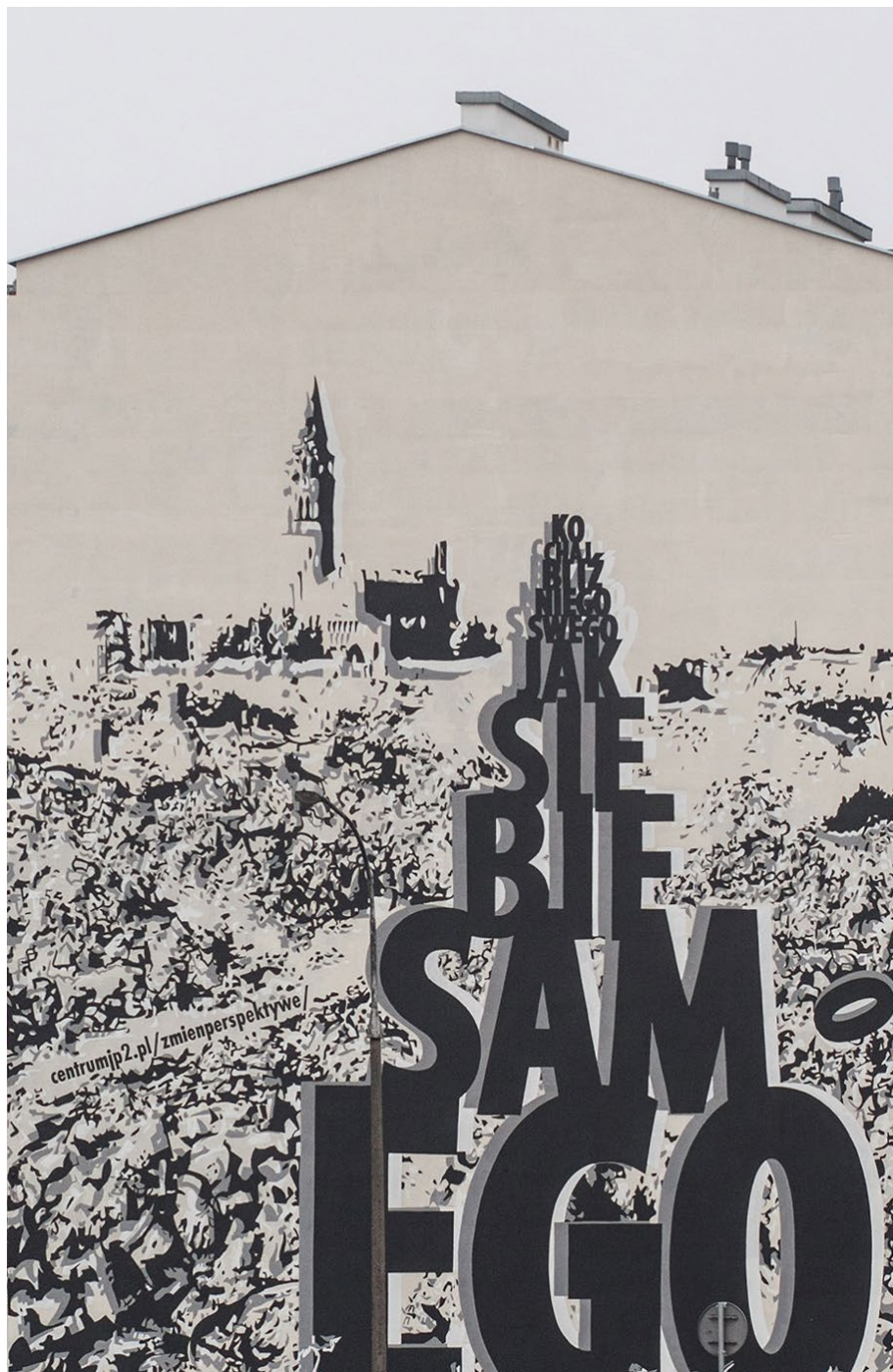
Kochaj bliźniego swego jak siebie samego, 2019

serigrafia, papier; 84 x 59 cm; | sygn. i opisana na odwrocie (ołówkiem).

Love your neighbor as yourself, 2019

serigraphy, paper; 84 x 59 cm; | signed and described on the reverse.

Zobacz więcej

Mural „Kochaj bliźniego swego” znajduje się na ścianie kamienicy przy ul. Górczewskiej 141 w Warszawie. Powstał w 2019 roku, z inicjatywy Centrum Myśli Jana Pawła II, w ramach projektu „Zmień perspektywę”. Mariusz Libel, w charakterystyczny dla siebie sposób, przedstawia grę słowną w unikatowym, typograficznym wydaniu. Artysta układa ją w kształt piramidy, której symbolika nawiązuje m.in. do równowagi i doskonałości. Czytając rozedrgane od miejskiego szumu litery, warto się zastanowić: Czy kochamy bliźniego swego, czy też: samo ego? Jak bardzo nasza osobowość wpływa na otoczenie i na odwrót. Czy zachowanie balansu pomiędzy przeciwnościami rozszerza perspektywę?

The “Love your neighbor” mural is located on the wall of the tenement house at 141 Górczewska Street in Warsaw. It was established in 2019, on the initiative of The Centre for the thought of John Paul II, as part of the “Change perspective” project. Mariusz Libel presents his verbal game in a characteristic, unique, typographic way. The artist arranges it in the shape of a pyramid, whose symbolism refers, among others, to balance and perfection. When we read the letters, vibrated from urban noise, we can think: Do we love our neighbor or just ego? How much our personality affects the environment and vice versa. Does maintaining the balance between opposites broaden the perspective?

Szczególna chimeryczność prac Mariusza Libla wynika z jego działań w przestrzeni publicznej. Tworzone przez niego murale mogą być zamalowane, plakaty zdjęte, wlepki usunięte. Wydaje się, że właśnie dlatego mają tak niezwykle silny przekaz. Słowa, zapisane w różnych typograficznych formach - jak w przypadku projektu „Mięśnie maszyny monetyzują / Drżące dusze dramatyzują” z 2018 roku - stanowią również osobistą krzyżówkę do rozwiązania dla każdego, kto poświęci jej chwilę uwagi. Koncepcja antynomicznej łamigłówki maszyn i dusz była zrealizowana dotychczas w trzech formach: jako wielkoformatowy billboard, plakaty na przystankach komunikacji miejskiej oraz we wnętrzach Pragalerii, gdzie można ją zobaczyć do tej pory.

Fot. z archiwum artysty | Photo from the artist's archive.

The particular chimerism of Mariusz Libel's works results from his activities in public space. His murals can be painted over, posters removed, stickers peeled away. It seems that is why they have such an extremely strong message. Words written in various typographic forms - as in the case of the project "Meat Machines monetize / Trembling souls dramatize" from 2018 - are also a personal crossword puzzle to be solved by anyone who devotes their time and attention to it.

The concept of the anti-nomic puzzle of machines and souls has been implemented so far in three forms: as a large-format billboard, posters at public transport stops and in the interiors of Pragaleria, where it can be seen until now.

2

Drżące dusze dramatyzują / Mięśne maszyny monetyzują, 2020

serigrafia, papier; 70 x 50 cm (wymiar arkusza); | sygn. i opisany na odwrocie (ołówkiem).

Trembling souls dramatize / Meat machines monetize, 2020

serigraphy, paper; 70 x 50 cm (paper); | signed and described on the reverse.

Zobacz więcej

Twarda - Ale serce ma
 Żelazna - Taka dama nie rdzewieje
 Ciepła - Przytul ją
 Miła - Krok od miłości
 Piękna - Złość jej nie szkodzi
 Okopowa - Nike barykad
 Koszykowa - Wie, co trzeba
 Fabryczna - Produkuje świat
 Elektoralna - Wybierz ją
 Dzielna - Kiedy trzeba
 Dobra - Lepsza, najlepsza

Hard street - But the heart has
 Iron street - Such a lady doesn't rust
 Warm street - Hug her
 Nice street - A step away from love
 Beautiful street - Anger does not affect her beauty
 Trench street - Nike of the barricades
 Basket street - Knows what it takes
 Factory street - Produces the world
 Electoral street - Choose her
 Brave street - When you need to
 Good street - better, best

W 2012 roku, z inicjatywy Muzeum Powstania Warszawskiego, został zorganizowany projekt „Morowe Panny”. Wtedy to właśnie odbyła się debata o tym, kim właściwie są owe „Morowe Panny”. Z jednej strony określenie to jednoznacznie kojarzy się z bohaterkami Powstania Warszawskiego. Według organizatorów panelu dyskusyjnego, można go jednak również użyć, aby opisać wszystkie silne białogłowy które wykazały się wyjątkowym hartem ducha - tak w przeszłości, jak również dziś. Debacie towarzyszyły wystawy i prezentacje oraz akcja miejska, zrealizowana przez Mariusza Libla. Artysta, w wyjątkowo dowcipny sposób, wykorzystał nazwy warszawskich ulic, by stworzyć ich nowe tablice w formie wizualnych anagramów. Tak powstały nowe, nacechowane kobiecością, interpretacje miejskich szyldów. Ulica Żelazna została zmieniona w taką damę, która nie rdzewieje, a Piękna w tą, której złość nie szkodzi.

In 2012, on the initiative of the Warsaw Uprising Museum, the “Morowe Panny” project was organized. It was then, that a debate took place about who these “Morowe Panny” actually are. On the one hand, this term is clearly associated with the heroines of the Warsaw Uprising. According to the organizers of the discussion panel, however, it can also be used to describe all the strong women who have demonstrated exceptional fortitude - both in the past and today. The debate was accompanied by exhibitions and presentations, as well as a city action carried out by Mariusz Libel. The artist, in an extremely witty way, used the names of Warsaw streets to create their new boards in the form of visual anagrams. This is how new, feminine interpretations of city signs were created. Ulica Żelazna (Iron Street) has been changed into: “A lady who doesn't rust”, and ulica Piękna (Beautiful Street): “A lady whose anger does not affect her beauty”.

3

Bóg / Wróg, 2012

obiekt przestrzenny, technologiczny, metal malowany proszkowo; 46,7 x 118 x 33,5 cm.

God / Enemy, 2012

three-dimensional technological object, powder coated metal; 46,7 x 118 x 33,5 cm.

Zobacz więcej

Technika od zawsze służyła człowiekowi do usprawniania działań i świadczyła o potędze umysłu konstruktora. Każda kolejna maszyna ułatwiająca pracę lub pomagająca w codziennym życiu niepostrzeżenie optymalizowała możliwości tego, kto z niej korzystał. Mechanizacja przyspieszyła nie tylko rozwój gospodarki i ekonomii, ale również osobistej świadomości odbiorcy. Nieodparta siła, z jaką rozpowszechniała się technika, mogła doprowadzić do supremacji stworzonego przez człowieka urządzenia nad jego użytkownikiem, równocześnie czyniąc z niej autonomiczny byt. W tym kontekście można zadać pytanie: Czy technika jest naszym Bogiem, czy Wrogiem?

Technology has always served man to improve actions and testified to the power of the constructor's mind. Each subsequent machine facilitating work or helping in everyday life imperceptibly optimized the possibilities of who used it. Mechanization has accelerated not only the development of the economy and economics, but also the growth of recipient's personal awareness. The irresistible force with which the technique spread could lead to the supremacy of the man-made device over its user, while making it an autonomous being. In this context, the question may be asked: Is technique our God or Enemy?

4

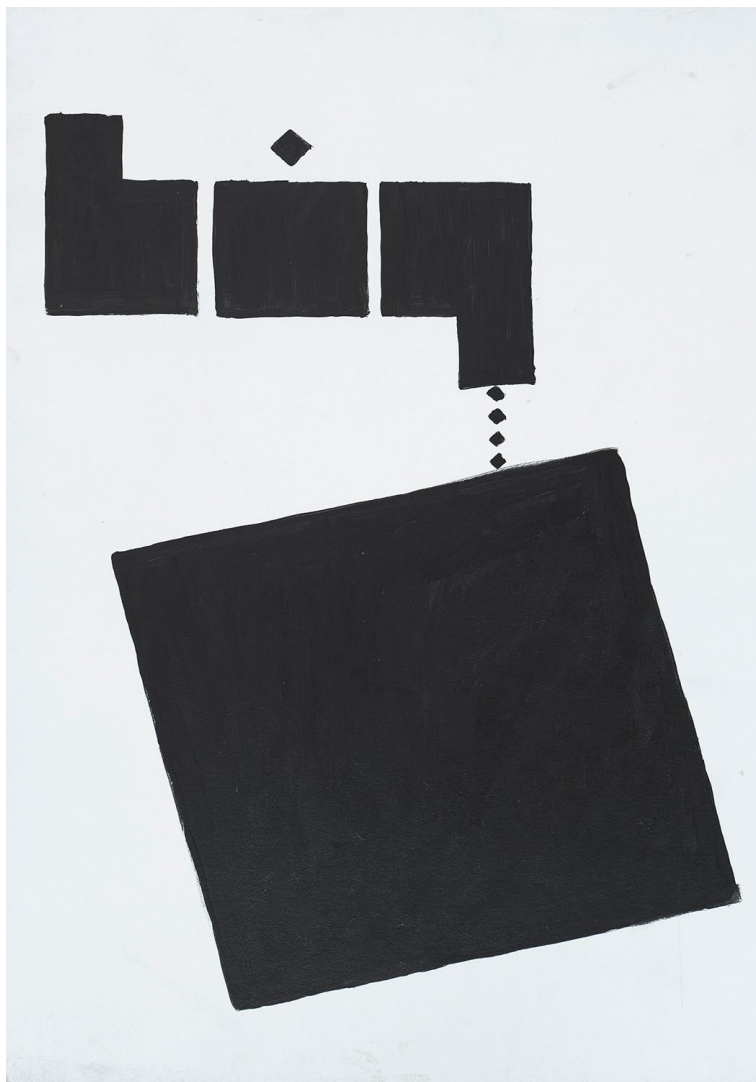
Kybele [wersja 2], 2018

akryl, tektura; 61 x 43 cm; | sygn. i dat. na odwrocie: [znak artysty] KYBELE 2/10 2018 (ołówkiem).

Kybele [version 2], 2018

acrylic, cardboard; 61 x 43 cm; | signed and dated on the reverse.

Zobacz więcej

5

Bóg [wersja 1], 2018

akryl, tektura; 61 x 43 cm; | sygn., dat. i opisany na odwrocie: [znak artysty], BÓG 1/10 2018 (ołówkiem).

God [version 1], 2018

acrylic, cardboard; 61 x 43 cm; | signed, dated and described on the reverse.

Zobacz więcej

6

JP365 [wersja 1], 2018

akryl, tektura; 61 x 43 cm; | sygn., dat. i opisany na odwrocie: [znak artysty], JP365 1/10 2018 (ołówkiem).

JP365 [version 1], 2018

acrylic, cardboard; 61 x 43 cm; | signed, dated and described on the reverse.

Zobacz więcej

ŚWIAT BUDOWANY
 NA OBRĄZ
 I FODOBIEŃSTW
 KUPCÓW
 TO MIEJSCE
 SAMOLUBNYCH GŁUPCÓW

KNOTY I FUSZERKI CZYŚCIEC.PL

Ekspozycja - „Wymiary utopii”. Fot. z archiwum artysty | Exposition - „Dimensions of Utopia”. Photo from the artist’s archive.

W ramach kilkuletniego projektu „Wymiary utopii” (2012-2015), realizowanego przez Bunkier Sztuki w Krakowie, Mariusz Libel przygotował pokaz kontrastowy, niemal opozycyjny. Artysta zaprezentował hasła, które mogą zagrażać idealnemu społeczeństwu i funkcjonować jako niewidoczne sieci znaczeń, zarzucane na potencjalnego odbiorcę - czego przykładem jest centralna praca: „Obława”.

As part of the project “Dimensions of Utopia” (2012-2015), implemented for several years by the Bunkier Sztuki Gallery in Cracow, Mariusz Libel prepared a contrasting, almost oppositional show.

The artist presented slogans that may threaten an ideal society and function as invisible networks of meanings cast on a potential recipient - an example of which is the central work: “Obława”.

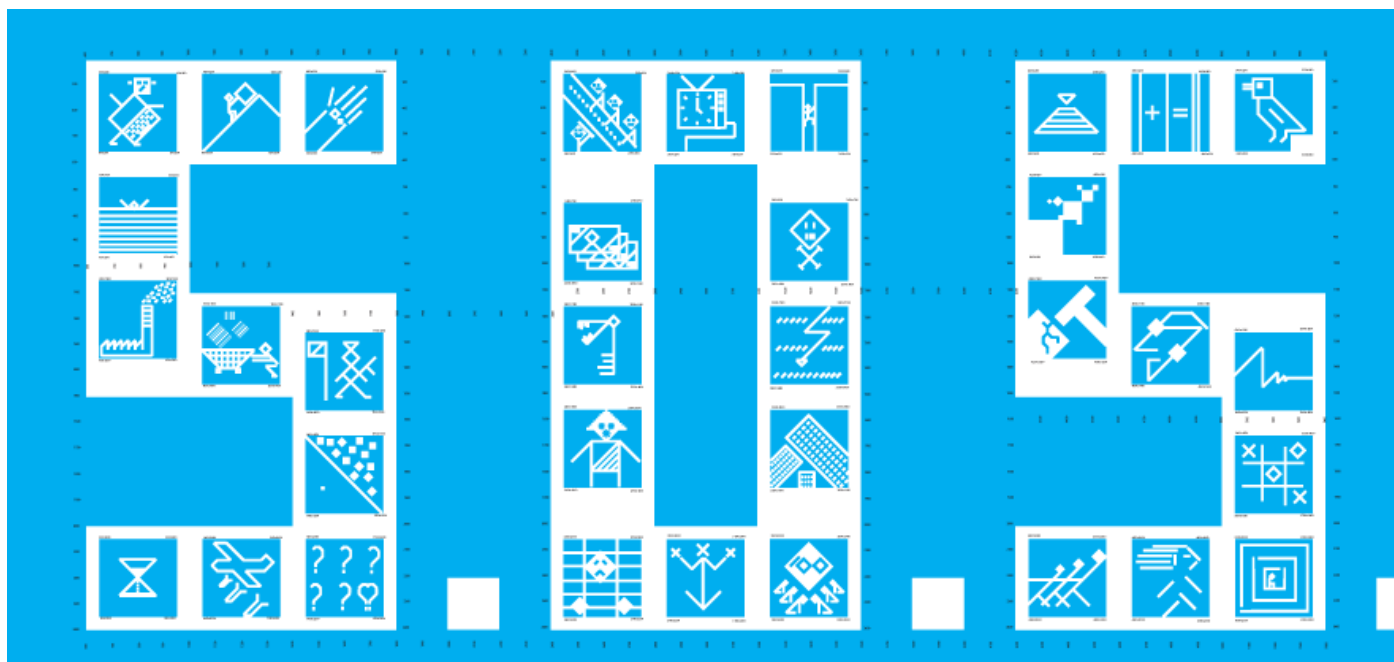

Fragment cyklu murali „Antysemitizm” zrealizowanych w 2013 roku. Fot. z archiwum artysty. | Fragment of the „Anti-Semitism” series of murals realized in 2013. Photo from the artist's archive.

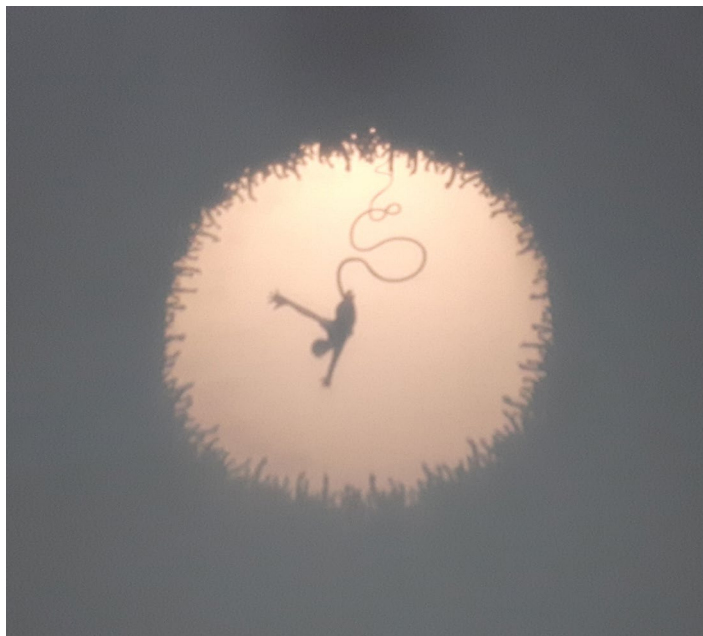
Fot. z archiwum artysty | Photo from the artist's archive.

Skoro istnieją murale, to czemu nie miałyby powstawać również „ziemiałe”, czyli malowidła naziemne, które najlepiej oglądać z perspektywy blokowego balkonu? Jest to koncepcja zasadna i niezwykle praktyczna, szczególnie wtedy, gdy dzieło powstaje w otoczeniu pełnych mieszkańców wieżowców, na warszawskim Targówku. W 2011 roku, w ramach akcji Urzędu Dzielnicy Targówek - REBLOK, Mariusz Libel stworzył projekt pierwszego „ziemiała”. Realizacja ta, tylko pozornie składa się z trzech wymalowanych na betonowym chodniku liter S.O.S., przypominających podwórkową grę „w klasy”. Tak naprawdę, każda z liter zawiera w swojej strukturze kilka ideogramów mówiących m.in. o stosunkach międzysiedzkich.

If there are murals, why should not also "rurals" be created, that is, ground paintings, which are best viewed from the perspective of a block balcony? It is a reasonable and extremely practical concept, especially when the work created is surrounded by skyscrapers full of inhabitants, in Warsaw's district of Targówek. In 2011, as part of the REBLOK action initiated by Targówek District Office, Mariusz Libel created the project of the first "rural". This realization, only seemingly consists of three letters S.O.S. painted on the concrete pavement, reminding us of the backyard "hopscotch game". In fact, each letter contains several ideograms in its structure that deal with topics such as e.g. neighborly relations.

Projekt „Ocieniwania” został zrealizowany w 2017 roku, podczas głośnej wystawy „Późna Polskość”, prezentowanej w Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski w Warszawie. Stanowi on najlepszy dowód na to, że niekiedy milczenie wybrzmiewa głośniejsz niż słowa. W katalogu towarzyszącym ekspozycji nie pojawił się bowiem żaden komentarz autorski. Jedynym, rzeczywistym śladem czy też świadkiem prezentacji były rzucane na ściany cienie, pojawiające się za sprawą zamontowanych pod sufitem i odpowiednio oświetlonych, arkuszy pleksi. Wydawać by się mogło, że przedstawione w katalogu Pragalerii, zadrukowane arkusze plastiku, stanowiły jedynie środek do uzyskania ostatecznego efektu: zarówno formalnego jak również sugestywnego poczucia niepokoju, wywołanego przez delikatnie poruszające się kształty.

The “Shading” project was implemented in 2017, during the famous exhibition “Late Polishness”, presented at the Center for Contemporary Art at Ujazdowski Castle in Warsaw. It is the best proof that sometimes silence is louder than words. There was no author’s comment in the catalog accompanying the exhibition. The only real traces or witnesses of the presentation were shadows cast on the walls, appearing thanks to plexiglass sheets mounted on the ceiling and properly lit. It would seem that the printed plastic sheets, presented in the Pragaleria catalog, are only a means to obtain the final result: both formal and suggestive feeling of anxiety, caused by gently moving shapes.

7

Ocieniowanie, 2017

farba czarna, pleksi przezroczysta; 30 x 42 cm.

Shading, 2017

black paint, plexiglass; 30 x 42 cm.

Zobacz więcej

8

Ocieniowanie, 2017

farba czarna, pleksi przezroczysta; 42 x 30 cm.

Shading, 2017

black paint, plexiglass; 42 x 30 cm.

Zobacz więcej

9

Ocieniowanie, 2017

farba czarna, pleksi przezroczysta; 42 x 30 cm.

Shading, 2017

black paint, plexiglass; 42 x 30 cm.

Zobacz więcej

10

Ocieniowanie, 2017

farba czarna, pleksi przezroczysta; 42 x 30 cm.

Shading, 2017

black paint, plexiglass; 42 x 30 cm.

Zobacz więcej

11

Ocieniowanie, 2017

farba czarna, pleksi przezroczysta; 42 x 30 cm.

Shading, 2017

black paint, plexiglass; 42 x 30 cm.

Zobacz więcej

12

Ocieniowanie, 2017

farba czarna, pleksi przezroczysta; 42 x 30 cm.

Shading, 2017

black paint, plexiglass; 42 x 30 cm.

Zobacz więcej

13

Ocieniowanie, 2017

farba czarna, pleksi przezroczysta; 42 x 30 cm.

Shading, 2017

black paint, plexiglass; 42 x 30 cm.

Zobacz więcej

In the maze of urban, multi-colored advertisements and information boards growing on the walls of buildings, it is difficult to find what you are looking for. It is easy however to hide grotesque slogans in the signboards that resemble the logo of the institution or company sought. Accidental passers-by will not notice the difference, a keen observer will spot surprising phrases and typography created by Mariusz Libel. The project was implemented in Lublin in 2018.

W gąszczu miejskich, wielobarwnych ogłoszeń i tablic informacyjnych, kłębiących się na murach budynków, trudno znaleźć to, czego się szuka. Łatwo za to ukryć groteskowe hasła, które zostały zawarte w szyldzie, swoją formą przypominającym poszukiwaną instytucję lub firmę. Przypadkowy przechodzień nie zauważy różnicy, wnikliwy obserwator dostrzeże zaskakujące zwroty i typografię stworzoną przez Mariusza Libla. Projekt został zrealizowany w Lublinie, w 2018 roku.

Fot. z archiwum artysty | Photo from the artist's archive.

Mural znajduje się w Katowicach, przy ul. Kościuszki 191. Projekt został zrealizowany w 2015 roku. Fot. z archiwum artysty | The mural is located in Katowice, at 191 Kościuszki Street. The project was carried out in 2015. Photo from the artist's archive.

„Choć obrazy nie są małe [...] ich płaszczyzna wydaje się nie mieścić widoków podróży, którą przebyli artyści. Tak jakby świata było tu za dużo. Albo jego ciężar był nie do udźwignięcia. Na przykład słowa. Jeśli przyjrzeć się szkicom - szkieletom ujawniającym typograficzne zagadki wpisane w każdy pejzaż - okaże się, że pękają od wyrazów, których nie używamy na co dzień, tak jakby zostały wykluczone ze świata gładkiej, rozsądnej i efektywnej komunikacji. „Cierpienie”, „apatia”, „dostępienie”, „iluzja”, „logos”, „otucha”. Jest w nich niemalże coś eschatologicznego, uporczywy ton przypominający o tym, że jesteśmy częścią większej całości. I to właśnie ona w symbolicznych inkarnacjach miasta, społeczeństwa albo zrujnowanej biblioteki - jest poddawana rozkładowi, dewastacji, kwestionowana, komponowana w niemożliwe widoki, które wciągają w bagno niesamowitości (Uncanny). Ta freudowska kategoria wciąż najlepiej określa dziwny stan, kiedy rozpoznajemy coś jako znajome, a zarazem całkowicie obce i przerażające”.

(Kasia Tórz, tekst z katalogu towarzyszącego wystawie „Bagnoza. Urszula Pieregończuk / Mariusz Libel”, Galeria Biała, Lublin, 2018.)

Mural, jak również cały cykl powstających później obrazów, ujętych pod wspólnym tytułem „Bagnoza”, stanowi wynik współpracy Mariusza Libla z Urszulą Pieregończuk. Do grona „-izmów”, zawartych w tej serii, można z pewnością dodać jeszcze jeden: kolaboracjonizm, jako metodę pracy twórczej we współpracy, w duecie lub w grupie.

The mural, as well as the entire series of later paintings, joined by the common title “Bagnoza”, was created as a result of cooperation between Mariusz Libel and Urszula Pieregończuk. One more can be added to the group of “-isms” contained in this series: collaborationism, as a method of creative work in cooperation, in a duet or in a group.

“Although the paintings are not small [...] their surface does not seem to contain the views of the journey that the artists went through. As if there was too much world here. Or its weight was unbearable. For exam-

ple, words. If you look at sketches - skeletons revealing typographic puzzles inscribed in every landscape - you will find that they burst with words that we do not use every day, as if they were excluded from the world of smooth, reasonable and effective communication. “Suffering”, “apathy”, “attainment”, “illusion”, “logos”, “comfort”. There is almost something eschatological about them, a persistent tone reminding us that we are part of a larger whole. And it is it, in the symbolic incarnations of the city, society or the ruined library - is subjected to decay, devastation, questioned, composed into impossible views that pull into the swamp of eerie (Uncanny). This Freudian category still best describes a strange condition when we recognize something as familiar, yet completely foreign and frightening.”

(Kasia Tórz, text from the catalog accompanying the exhibition “Bagnoza. Urszula Pieregończuk / Mariusz Libel”, Biała Gallery, Lublin, 2018.)

14

kolaboracja: Urszula PIĘREGOŃCZUK | Trzy ja, z cyklu: Bagnoza, 2017-2018
olej, dibond; 150 x 135 cm.

collaboration: Urszula PIĘREGOŃCZUK | Three me, from the cycle: Bagnoza, 2017-2018
oil, dibond; 150 x 135 cm.

Zobacz więcej

15

kolaboracja: Urszula PIĘREGOŃCZUK | Wyszedł, z cyklu: Bagnoza, 2017-2018
olej, dibond; 150 x 135 cm.

collaboration: Urszula PIĘREGOŃCZUK | He left, from the cycle: Bagnoza, 2017-2018
oil, dibond; 150 x 135 cm.

Zobacz więcej

16

kolaboracja: Urszula PIREGOŃCZUK | Zasilanie, z cyklu: Bagnoza, 2017-2018
olej, dibond; 150 x 135 cm.

collaboration: Urszula PIREGOŃCZUK | Power, from the cycle: Bagnoza, 2017-2018
oil, dibond; 150 x 135 cm.

Zobacz więcej

17

kolaboracja: Urszula PIĘREGOŃCZUK | Brama, z cyklu: Bagnoza, 2017-2018
olej, dibond; 150 x 135 cm.

collaboration: Urszula PIĘREGOŃCZUK | Gate, from the cycle: Bagnoza, 2017-2018
oil, dibond; 150 x 135 cm.

Zobacz więcej

Projekt „Dym” został zrealizowany przez Mariusza Libla, we współpracy z enenkiem, w 2016 roku. Polegał on na wykonaniu autorskich nadruków gier słownych na pudełkach od zapalek, które były później kolportowane w warszawskich barach, pubach i klubach.

The “Smoke” project was implemented by Mariusz Libel in co-operation with enenek in 2016. It consisted of original prints of word games on matchboxes, which were later distributed in Warsaw’s bars, pubs and clubs.

18

kolaboracja z enenkiem | Dym, 2016

zestaw 12 opakowań zapalek z autorskimi nadrukami na opakowaniu.

collaboration: enenek | Smoke, 2016

a set of 12 match packs with original prints on the packaging.

[Zobacz więcej](#)

19

Grupa NICZERO | Absurdolony absolut, ok. 2008

farba, szablon, papier; 125 x 171,5 cm.

Grupa NICZERO | Absurdolony absolut, c. a. 2008

paint, stencil, paper; 125 x 171,5 cm.

[Zobacz więcej](#)

20

Grupa TWOŻYWO | Emanacje słabości, 2004

farba, szablon, papier; 127 x 79 cm; | sygn., dat. i opisany na odwrocie: twozywo EA 2004 (ołówkiem).

Grupa TWOŻYWO | Emanations of weakness, 2004

paint, stencil, paper; 127 x 79 cm; | signed, dated and described on the reverse.

Zobacz więcej

21

Grupa TWOŻYWO | Zwykły, 2005

farba, szablon, karton; 50 x 50 cm; | sygn., dat. i opisany na odwrocie: twożywo 2005 1/10.

Grupa TWOŻYWO | Ordinary, 2005

paint, stencil, cardboard; 50 x 50 cm; | signed, dated and described on the reverse.

Zobacz więcej

22

Grupa TWOŻYWO | Bycie na niby, ok. 1997

spray, szablon, papier; 68,5 x 67 cm; | sygn., dat. i opisany na odwrocie: twożywo 5/30 (ołówkiem).

Grupa TWOŻYWO | Pretend being, c.a. 1997

spray, stencil, paper; 68,5 x 67 cm; | signed, dated and described on the reverse.

Zobacz więcej

23

Grupa TWOŻYWO | Siataniści, 2007

farba, szablon, papier; 44 x 44 cm (wymiar kompozycji) 53 x 53 cm (wymiar arkusza); egzemplarz autorski, | sygn. i dat. na odwrocie: Twożywo 2007 egz. aut.

Grupa TWOŻYWO | Siataniści, 2007

paint, stencil, cardboard; 44 x 44 cm (overprint), 53 x 53 cm (cardboard); | signed, dated and described on the reverse.

Zobacz więcej

24

Grupa TWOŻYWO | Antychryst będzie artyst, 1998
 farba, szablon, papier; 48,5 x 36 cm.

Grupa TWOŻYWO | Antichrist will be artist, 1998
 paint, stencil, paper; 48,5 x 36 cm.

Zobacz więcej

sitodruk, karton; 35 x 30 cm; | sygn., dat. i opisana na odwrocie: twożywo 2010 21/50.

serigraphy, cardboard; 35 x 30 cm; | signed, dated and described on the reverse.

Zobacz więcej

26

Grupa TWOŻYWO | Przelewać, 2006
olej, blacha; 100 x 100 cm; | unikat.

Grupa TWOŻYWO | Overfill, 2006
oil, plate; 100 x 100 cm; | unique object.

Zobacz więcej

27

Grupa TWOŻYWO | Trickster dzierży ster, 2007

farba, szablon, karton; 49,5 x 50 cm; | sygn., dat. i opisany na odwrocie: twożywo 2007 7/9.

Grupa TWOŻYWO | Trickster holds the helm, 2007

paint, stencil, cardboard; 49,5 x 50 cm; | signed, dated and described on the reverse.

Zobacz więcej

28

Grupa TWOŻYWO | Plądrujemy ruiny rzeczywistości, 1998
serigrafia, papier; 42 x 30 cm.

Grupa TWOŻYWO | We plunder the ruins of reality, 1998
serigraphy, paper; 42 x 30 cm.

Zobacz więcej

Mural znajduje się w Warszawie, przy ul. Radzywińskiej 150. Projekt został zrealizowany w 2010 roku przez Grupę TWOŻYWO. Fot. z archiwum artysty. | The mural is located in Warsaw, at 150 Radzywińska Street. The project was implemented in 2010 by the TWOŻYWO artistic group. Photo from the artist's archive.

Mural znajduje się w Warszawie, przy ul. Lewickiej 10. Projekt został zrealizowany w 2009 roku przez Grupę TWOŻYWO. Fot. z archiwum artysty. | The mural is located in Warsaw, at 10 Lewicka Street. The project was implemented in 2009 by the TWOŻYWO artistic group. Photo from the artist's archive.

Mariusz Libel

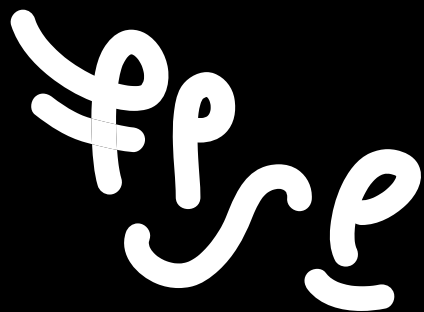
Mariusz Libel (ur. 1978) od wielu lat działa na polu sztuki w przestrzeni publicznej. W latach 1998-2011 wraz z Krzysztofem Sidorkiem tworzył grupę artystyczną „Twożywo”. Od 2011 roku realizuje projekty indywidualne, takie jak: murale, ilustracje, szablony, projekty internetowe, wydawnicze czy plakaty.

Reprezentuje urban-art i dasein zaangażowany. W swojej twórczości łączy ze sobą refleksję filozoficzną i krytyczny namysł nad współczesną rzeczywistością społeczną. Realizuje projekty z pogranicza poezji konceptualnej i grafiki. Jest laureatem Paszportu „Polityki” (2006) w kategorii „Sztuki wizualne” oraz kilkakrotnym stypendystą Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Mariusz Libel

Mariusz Libel (born 1978) has been active in the field of art in public space for many years. In the years 1998 - 2011, together with Krzysztof Sidorek, he formed the artistic group “Twożywo”. Since 2011, he has been implementing individual projects such as murals, illustrations, templates, digital and publishing projects and posters.

He represents urban-art and socially engaged design. In his works he combines philosophical and critical reflection on contemporary social reality. He implements projects bordering conceptual poetry and graphics. He is a laureate of Polityka’s Passport (2006) in the category of “Visual Arts” and a scholarship holder of the Ministry of Culture and National Heritage (several times).

Fundacja
Promocji
Sztuki
Polskiej

WESPRZYJ NAS

Przeznacz swój 1% podatku na rzecz Fundacji Promocji Sztuki Polskiej

KRS: 0000512787

Numer konta: PKO 34 1020 1013 0000 0302 0344 1961

www.fpsp.org.pl

Pragaleria:
Mikołaj Konopacki

Współpraca:
Marcin Krajewski
Wioleta Bańka

Layout:
Malwina Konopacka

Skład:
Wioleta Bańka

Zdjęcia:
Wioleta Bańka
archiwum artysty

PATRON:

artinfo.pl

SPONSOR:

PARTNER PRAWNY:

ISBN 978-83-957801-4-1
© Pragaleria. 2020